

ministeren) tilladte danske Livsforsikringsselskaber er berettigede til i deres Aarsregnskaber at afskrive de dem ved Kassen paaførte Tab paa Selskabets Sikkerhedsfond. Saaledes afskrevne Beløb vil dog, for saa vidt de senere erstattes, atter være at overføre til Sikkerhedsfonden. — Dokumenter, som udstedes af Kassen i Anledning af dens Oprettelse eller under dens Virksomhed i Overensstemmelse med dens Formaal, er stempelfri.

De Begunstigelser, som Staten ifølge denne Lov yder Garanti- og Hjælpekassen, skal ogsaa ydes tilladte danske Livsforsikringsselskaber (herunder Statsanstalten for Livsforsikring), eller Grupper af saadanne Selskaber, for de Forsikrings Vedkommende, som Selskaberne maatte overtage fra tyske Selskaber.

Markens Sammenbrud og hele den økonomiske Stilling i Tyskland har medført, at en Række tyske Livsforsikringsselskaber er kommet i større eller mindre Vanskeligheder, og dette kan komme til at ramme Danske, der har forsikret sig i disse Selskaber i Kronemønt. Dette gælder om samtlige tyske Livsforsikringsselskaber, som her i Landet har tegnet Forsikringer, med Undtagelse af følgende tre, som maa formenes at være i Stand til at opfylde deres Forpligtelser i Henshold til deres i Danmark afsluttede Forsikringskontrakter: Victoria zu Berlin, Gotha-Banken og Iduna.

I alt anslog Forsikringsraadet den Forsikringssum, der for Tiden er i Fare, til ca. 3 Mill. Kr. og den nuværende Værdi af de økonomiske Tab for de paagældende forsikrede, hvis de fuldstændig maa give Afkald paa deres Forsikringer, til ca. 1½ Mill. Kr.

Forsikringsraadet udtaler i en Skrivelse, at det maa erkende, at disse forsikrede ikke har noget retsligt Krav paa ved økonomisk Hjælp fra Staten eller fra andre at blive bragt ud af Vanskelighederne, men paa den anden Side mener man, at det vilde være af fundamental Betydning for den danske Livsforsikringsvirksomhed i den kommende Tid, at den Kilde til Uro og Mistillid til Livsforsikring kunde standses, som utvivlsomt vilde opstaa og brede sig for hvert indtræffende Tilfælde, hvor det konstateres, at en Mand, til Trods for at han samvittighedsfuldt har opfyldt sin Forpligtelse til at betale sine Livsforsikringspræmier, ikke faar noget som helst udbetalt ved Forsikringssummens Forfaldstid. Raadet har derfor henvendt sig underhaanden til nogle af de danske Livsforsikringsselskabers Direktører og forelagt dem det Spørgsmaal til Overvejelse, om de vilde bringe de til Sagens Ordning nødvendige Ofre.